

گفت و گو با کلر ژوبرت، نویسنده فرانسوی که برای کودکان می نویسد

می خواهیم داستان

شهرید سلیمانی را بنویسیم

عاطفه جعفری

روزنامه نگار

همه سال ۹۶ و هم سال ۹۷ اسمش در پیاده روی اربعین بیشتر شنیده شد و کتاب هایش بین کودکانی که در پیاده روی اربعین آمده بودند، دست به دست می شد. زنی فرانسوی که ایرانی هارا خوب می شناسد و به قول خودش عاشق ایران است، کلر ژوبرت، نویسنده کودک و نوجوان در سال ۱۹۶۱ در پاریس متولد شد، مادرش پزشک بود و پدرش نقاش. او دوران کودکی خود را در پاریس گذراند. در همان سال های ابتدایی انقلاب اسلامی و در ۱۹ سالگی مسلمان می شود و از سال ۱۳۶۲ با محشرش که ایرانی است، ساکن ایران می شوند. خودش درباره مسلمان شدن و بعد هم آمدن به ایران گفت: «وقتی مسلمان شدم، فکر نمی کردم روزی سراز

ایران در بیابوم، ولی کمی بعد با یک دانشجوی ایرانی ازدواج کردم و پس از مدتی به ایران آمدم و ساکن اینجا شدیم. مردم ایران را دوست دارم و از اینکه همزمان با دو فرهنگ و دو زبان متفاوت در کنار هم زندگی می کنیم، واقعا خوشحالم. زبان فارسی را خیلی دوست دارم و برای یادگیری آن انگیزه قوی داشتم. انگیزه داشتن، یادگیری را آسان می کند.» او لیسانس علوم تربیتی، فوق لیسانس ادبیات کودک (از راه دور از دانشگاه «لومان» فرانسه) و تحصیلات حوزوی (سطح دو) را دارد. از کودکی به کتاب خواندن و نقاشی علاقه داشت. به گفته خودش به داستان های کوتاه و رمان علاقه دارد و همچنین علاقه زیادی به مطالعه کتاب های روانشناسی کاربردی، نقد داستان، عرفان عملی، خاطرات و البته کتاب های تصویری کودکان دارد. اما از وقتی که مادر شده همه چیز برایش متفاوت است، می خواست کودکش را به کتاب علاقه مند کند، پس به نوشتن ادبیات

کودک علاقه زیادی پیدا کرد. ژوبرت در مورد نحوه ورودش به دنیای قصه سازی برای بچه ها گفت: «بچه هایم وقت بی وقت از من قصه می خواستند و خیلی پیش می آمد که مجبور می شدم خودم قصه بسازم. این شد که کم کم شروع به نوشتن کردم.» از این زمان بود که کلر ژوبرت نوشتن و تصویرگری برای کودکان را شروع کرد. یکی از ویژگی های آثار او در این است که مخاطب هنگام خرید کتاب می داند سن او برای نویسنده از قبل مشخص شده است. این کتاب ها در عین حال می توانند برای کودکان گروه های سنی دیگر هم دلنشین باشد. او درباره اینکه چرا کتاب هایش را با این سبک می نویسد که برای همه سنین جذابیت داشته باشد، گفت: «به هر حال در هر خواننده نوجوان یا بزرگسال هم یک کودک نهفته است. خودم از خواندن بعضی داستان هایی که مخاطب اصلی آن خردسال یا کودک است، خیلی لذت می برم.»

داستان های ژوبرت در ایران، لبنان و فرانسه منتشر می شوند. او علاوه بر نوشتن و تصویرگری کار ترجمه هم انجام می دهد؛ سوزهای جالبی برای کتاب هایش انتخاب می کند، حتما تربیت کودک آن هم تربیت درست برایش بسیار معنا دارد، او درباره انتخاب سوزهایش گفت: «هر ایده به ظاهر کوچک می تواند تبدیل به داستان بزرگی شود و هنگامی که می نویسیم، فرصتی برای ایده پردازی، فراگیری و بازنگری در اندیشه هایمان فراهم می کنیم. ادبیات بستر مناسبی برای آموزش و انتقال مفاهیم دینی و اسلامی به کودکان است.» در روزگاری که کتاب کودک به ترجمه های دسته چندم خارجی بسنده می کند و از آن چیزی که باید برای کودکان مان یگویم، فاصله گرفته ایم خواندن کتاب های کلر ژوبرت می تواند برای بچه ها جذاب و دوست داشتنی باشد. یکی دیگر از ویژگی های کتاب های ژوبرت این است که در داستان هایش به زبان ساده جواب سوال های کودکان

را درباره مفاهیمی همچون خدا می دهد و سعی می کند کنجکاو های معمول کودکان را جواب بدهد. این مساله هم شاید به مسلمان شدن خودش مربوط باشد، او گفت: «از نظر من ارتباط با خدا خیلی شیرین است، اسلام به ما کمک می کند در تک تک لحظات زندگی به خدا فکر کنیم و زندگی دینی داشته باشیم و این در دین مسیحیت وجود ندارد، ما در اسلام وضو، نماز، روزه و دعا را داریم و حتی در کلام مسلمان نیز یاد خدا را دائمی می بینیم و از این رو احساس می کنید خداوند همیشه پیش شماست. مسیحیت امروز که دین در آن بسیار تحریف شده، تصور می کند خداوند زندگی آنها کنار رفته و در زندگی شان خداوند حضور ندارد.» قرار است در یازدهمین جشنواره عمار از او تقدیر شود و همین مساله بهانه ای شد تا سراغش برویم و سوالات مان را از او بپرسیم. با همان مهربانی و آرامشی که از او سراغ داشتیم، جوابگوی سوالات شده است.

تصویری غالب بین نویسندگان و ناشران وجود دارد که تولید محتوا و قصه پردازی برای کودک و نوجوان سخت است. چه شد شما سراغ قصه گوایی و داستان نویسی در حوزه ادبیات کودک رفتید؟

داستان نویسی را با ادبیات کودک شروع کردم و آنقدر فضای داستان کودک را دوست دارم که تصمیم گرفتم تمام نیروی من را به آن اختصاص دهم. شاید مثل خیلی از آدم ها، از دوران کودکی آرزو داشتم نویسنده شوم، اما تصور کردم که استعدادش را ندارم. برای همین داستان نویسی را خیلی دیر شروع کردم، زمانی که مادر شدم و همراه فرزندم، ادبیات کودک را کشف کردم. آن وقت متوجه شدم که داستان کودک چقدر خوب می تواند مفاهیم مختلفی را برای بچه ها ملموس و قابل درک کند و در عین سادگی و اختصار، مطالب عمیقی را منتقل کند. به مرور زمان شهامت نوشتن داستان را پیدا کردم و همزمان تصویرگری را شروع کردم.

نوشتن برای بچه ها واقعا سخت است، چون مسائل زیادی را باید رعایت کنیم و مدام خصوصیات مخاطب را در نظر داشته باشیم. محدودیت های زیادی پیش روی نویسنده ادبیات کودک قرار دارند، ولی با این محدودیت ها انس گرفته ام و دوست شان دارم و تا جایی که بتوانم راجع به روانشناسی کودک، نقد داستان... مطالعه کنم، داستان هایم را با رها و بارها اصلاح می کنم و قبل و بعد از چاپ از بچه ها و مادران بازتاب می گیرم تا بتوانم داستان های بهتری را ارائه دهم.

چطور سراغ سوزهای داستان می روید و آنها را انتخاب می کنید؟

زندگی روزمره پر از ایده های داستان است و نویسنده یادمی گیرد به جزئی ترین مسائل دقت کند، با این پیش فرض که شاید قابلیت تبدیل شدن به مضمون داستان داشته باشد. از طرف دیگر اینترنت منبع غنی و گسترده ای است برای پیدا کردن موضوعات مناسب کودکان، مثلا از طریق سایت های مشاوره والدین یا موارد مربوط به مسائل اجتماعی، دینی، محیط زیستی، مهارت های زندگی... و سوزهای مهم و ارزشمند برای نوشتن داستان فراروند اما ترجیح

می دهم به مسائل دینی، اخلاقی و مهارتی بپردازم. ایده های زیادی را یادداشت کرده ام و معمولا یک عامل بیرونی مانند سوال یک کودک یا پیشنهاد یک ناشر باعث می شود یکی از این ایده ها را انتخاب کنم و به آن بپردازم.

قصه و داستان تاثیر مستقیمی در شکل گیری شخصیت کودک دارد، این مساله را چطور در کتاب هایمان لحاظ می کنید؟

این مساله را خیلی خوب می دانم و خودم در کودکی تاثیر زیادی از کتاب هایی که می خواندم گرفتم. مسئولیت بسیار سنگینی را ایجاد می کند و تمام سعی ام را می کنم تا مطالبی را بیان نکنم که شاید تاثیر منفی داشته باشند. خیلی مواظبم که چه پیام هایی را از طریق عملکرد شخصیت ها و گفتارشان منتقل می کنم و حواسم به پیام های ضمنی هم هست، یعنی پیام های جزئی و گاهی نامحسوس که ناخواسته در داستان ایجاد می شوند. تا جایی که بتوانم، سعی می کنم سوالات فرضی بچه ها در مواجهه با داستان را حدس بزنم و مطالب گیج کننده، منحرف کننده یا نامطلوب را حذف کنم اما مصون از خطا نیستم و به این خاطر خیلی برابم مهم است که قبل از چاپ داستان از تعدادی مادر و کودک نظر بخواهم.

شما از دل فرهنگ کشور دیگری وارد ایران شدید، آیا در این مدتی که در ایران بودید به زبان فرانسوی هم کتاب منتشر کرده اید؟

وقتی نوشتن برای کودکان را شروع کردم، به هر دو زبان می نوشتم، به خصوص اینکه در گام اول برای فرزندان خودم می نوشتم و طبیعتا به زبان فرانسه با آنها حرف می زدم. چند سال به همان روال ادامه دادم و چند کتاب به زبان فرانسه منتشر شد. اما کم کم با فاصله گرفتن از شناختی که از بچه های فرانسوی داشتم، نوشتن به زبان فارسی غلبه پیدا کرد. الان سال ها است که در ایران زندگی می کنم و بچه های ایرانی را خیلی بیشتر می شناسم. در ضمن می توانم برای داستان های فارسی ام نظرسنجی کنم، در صورتی که چنین امکانی را در فرانسه ندارم. اما برای من خیلی مهم است که گاهی هم به زبان مادری خودم بنویسم.

این روزها شمار حوزه نشر بسیار روی این مساله تاکید می کند که کتاب های حوزه کودک و نوجوان بیشتر ترجمه هستند و در حوزه تالیف آثار کمتری را شاهد هستیم. این مساله مطمئنا در درازمدت می تواند روی تربیت کودکان تاثیرگذار باشد، کمی در مورد این موضوع صحبت کنید که نظرات در مورد ترجمه های بی رویه حوزه کودک چیست؟

اینکه در حوزه تالیف کار بسیار کمی انجام می شود، حرف درستی نیست، منصفانه هم نیست. اما از لحاظ آماری بله، درصد چشمگیری از کتاب های کودک و نوجوان ترجمه هستند. یکی از علت های اصلی این پدیده، نپرداختن حق کپی رایت به ناشر خارجی توسط خیلی از ناشران ایرانی است. در نتیجه، چاپ کتاب ترجمه هزینه های کمتری دارد و روند ساده تری هم دارد، چون تصاویر آماده اند. حضور کتاب های ترجمه مناسب، بچه ها را با فرهنگ های مختلف آشنا می کند و باعث تنوع بیشتری در بازار نشر می شود. اما خیلی مهم است که محتوای این کتاب ها در تناقض با فرهنگی بومی و هویت دینی نباشند و تعدادشان نسبت به کتاب های تالیفی تعدیل شود. در غیر این صورت قطعاً تاثیر منفی و مخرب بر رشد شخصیت کودکان و نوجوانان می گذارد.

با توجه به اینکه نسل های جدید بسیار باهوش هستند و با توجه به گستردگی فضای مجازی و در دسترس قرار گرفتن همه چیز برای کودکان، کمی هم از سختی های نوشتن برای کودکان بگوئید.

باهوش تر بودن مخاطب، نوشتن را سخت تر نمی کند، چون یکی از عواملی که نوشتن برای کودکان را دشوار می کند، محدودیت های مربوط به سطح درک و تجربه آنهاست. اما بچه های امروز از هر طرف جذب می شوند و اطلاعات دریافت می کنند و به این خاطر، جلب کردن توجه شان و نگه داشتن آنها سخت تر از قبل شده است. بچه ها مقداری هم بی حوصله و راحت طلب تر شده اند، بنابراین کتاب ها باید آنقدر جذاب باشند، هم از نظر محتوا، هم از لحاظ ظاهری تا بتوانند رغبت خواندن ایجاد کنند و با سرگرمی های نوین هم رقابت کنند.

یک مساله خیلی مهم در کتاب های کودک، تصویرگری آن است که

چند سالی است در ایران هم جدی گرفته می شود، شما چقدر این مساله را جدی می دانید و به نظراتان چقدر تصویرگری مهم است؟

تصاویر در کتاب کودک اولین چیزی است که به چشم می آید و عامل کلیدی در انتخاب کتاب توسط بچه ها و حتی بزرگ ترهاست. از طرف دیگر اگر ارتباط تعاملی با متن داشته باشند، مقداری از بار روایت را برعهده می گیرند و نقش مهمی در جذاب تر و واضح تر شدن داستان دارند، اکثر داستان هایم را خودم تصویرگری می کنم و سعی می کنم تصاویرم مکمل متن باشند و شاد و گویا هم باشند.

تا به حال به این فکر کرده اید که یک کتاب در حوزه کودک با موضوع سردار سلیمانی بنویسید و در فرانسه منتشر کنید؟

بلافاصله پس از شهادت سردار به این فکر افتادم که داستان بنویسم، به خصوص به خاطر درگیر شدن تعداد زیادی از کودکان با این موضوع از طریق رسانه ها. مقداری روی این موضوع کار کردم و ذهنم با این مساله خیلی درگیر شد که کدام بُعد از شهادت را می توان برای بچه ها بیان کرد، بدون ایجاد نگرانی و حس ناامنی. اما هنوز به نتیجه نرسیدم و با اینکه چیزهایی را نوشتم، هنوز نتوانستم داستانی را شکل بدهم. اگر روزی موفق شوم چنین داستانی را برای کودکان ایرانی بنویسم، شاید بعدش به این فکر بقیتم که آن را برای کودکان فرانسه مناسب سازی کنم اما کار خیلی سخت و حساسی خواهد بود.

کلوچه های خدا

کتاب «کلوچه های خدا»، داستان یک خرس کوچولو است که تصمیم دارد از خدا به خاطر همه زیبایی هایی که خلق کرده تشکر کند. اما منی داند چگونه این کار را انجام دهد. او بعد از مشورت با حیوانات جنگل به توصیه کلاغ گوش می دهد و تصمیم می گیرد هفت کلوچه خوشمزه درست کند تا برای خدا هدیه ببرد. اما در راه به حیوانات گرسنه زیادی برخورد می کند و کلوچه ها را بین آنها تقسیم می کند و یاد دایه های آنان احساس لذت و رضایت می کند. خرس کوچولو به این نتیجه می رسد که رضایت خدا باعث رضایت او هم شده است.

قصه مارمولک سبز کوچولو

نویسنده در این کتاب مصور که برای گروه سنی «ب» تالیف شده، داستان مارمولکی را بازگو می کند که از آنچه خداوند به او داده راضی نیست. او با دیدن پرنده ای آرزوی پرواز می کند. پرنده او را بر پشت خود سوار کرده و به پرواز درمی آید اما مارمولک کوچولو سرش گیج می رود و پی می برد که پرواز کار او نیست. این بار با دیدن ماهی آرزوی شنا می کند و...

در جستجوی خدا

کلر ژوبرت همیشه سعی کرده است از خدا بنویسد و این نوشتن از خدا انگار برایش به یک عادت خوب تبدیل شده. کاری که او انجام می دهد این است که خدا را در نوشته هایش برای کودکان درست تعریف می کند و همین باعث پرورش شدن کتاب هایش می شود. کتاب «در جستجوی خدا» یکی از همین کتاب ها است که توسط کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان منتشر شده و بسیار هم مورد استقبال قرار گرفته است.

لینالونا

«لینالونا» در قالب داستانی تخیلی ماجرای دختر بچه ای را بیان می کند که با آدم کوچولویی آشنا می شود که وسط جنگل کاج زندگی می کند و موهایی آبی رنگ دارد. دختر بچه کم کم با او دوست می شود. اثر حاضر داستان فانتزی-دینی است که برای کودکان گروه سنی «ب» منتشر شده است.

لیخنه ادوارو

کتاب «لیخنه ادوارو» قصه ای است کودکانه درباره شهید ادوارو آنیلی که با تصویرگری مرضیه صادقی به چاپ رسیده است. ادوارو، فرزند سناتور آنیلی، شخصیت مطرح و بانفوذ ایتالیا بود که پس از اینکه مسلمان شد و با تهدید و فشارهای بسیار، حاضر به تغییر عقیده خود نشد و در نهایت او را به شهادت رساندند.

امین ترین دوست

ادبیات کودکان، از جمله حساس ترین ادبیات ها بوده و ظرافت هایی که باید در آن به کار برد تا با روح پاک کودک و ذهن مستعد او ارتباط برقرار کند، بسیار حائز اهمیت است. از این دست ظرافت ها می توان به سبک قصه گوایی، محتوای داستان، شخصیت پردازی و فضای قصه اشاره کرد. اما یکی از مهم ترین مواردی که کودک را به سمت کتابی می کشاند و برای بار اول او را به خود جلب می کند، تصویرپردازی و شکل هایی است که در صفحات و جلد کتاب می بیند. دنیای کودکان به شدت به تصویر و رنگ وابسته است و هر چه تصاویر از رنگ و لعاب زیبایی بیشتری برخوردار باشند، اشتیاق کودک برای رفتن به سمت آن کتاب هم بیشتر است.